

PIĘKNA UROCZYSTOŚĆ W MIĄSEM

Nadanie imienia Zespołowi Szkół i przekazanie sztandaru

W piątek 29 września 2006 r. odbyła się uroczystość nadania imienia Zofii Solarzowej Zespołowi Szkół w Miąsem oraz przekazania sztandaru.

Obecni byli tak dostojni goście, jak: arcybiskup Sławoj Leszek Głódź, wicemarszałek Sejmu RP – Jarosław Kalinowski, przedstawicielka Mazowieckiego Kuratora Oświaty – Elżbieta Karasek oraz syn Zofii Solarzowej – Andrzej Solarz. Lokalne władze samorządowe reprezentowali: Burmistrz Tłuszcza – Jan Krzysztof Bialek i radny tutejszego obwodu – Mirosław Sobczak, jak też inni członkowie Rady Miejskiej w Tłuszczu. W kaplicy zgromadzili się uczniowie, rodzice i okoliczni mieszkańcy.

O godzinie 10.00 rozpoczęła się Msza Św., podczas której abp Sławoj Leszek Głódź poświęcił sztandar i we wzruszających słowach duszpasterskiej homilii podkreślił trafność wyboru patronki, której tak bliska była oświata wiejska. Następnie wszyscy zebrani udali się na plac przyszkolny, gdzie przy dźwiękach orkiestry i asyście strażaków przeniesiono sztandar szkolny i wciągnięto go na maszt.

W barwnie udekorowanej sali gimnastycznej odbyło się odczytanie aktu nadania Zespołowi Szkół w Miąsem imienia Z. Solarzowej oraz przekazania sztandaru. Młodzież złożyła uroczyste ślubowanie. W swoim wystąpieniu dyr. Maria Suchocka wyraziła wdzięczność Radzie Miejskiej Gminy Tłuszcz za ufundowanie sztandaru.

Będzie on symbolem tutejszej placówki, trwałym elementem szkolnego ceremoniału, świadectwem ciągłości dziejów i tradycji.

Sylwetkę Z. Solarzowej ze wzruszeniem wspominał Jarosław Kalinowski, wychowanek założonego przez nią zespołu folklorystycznego „Promni”. Nawiązaniem do tych refleksji były występy przygotowane na ten świąteczny dzień. Z aplauzem przyjęto pieśni opracowane i wykonane przez członkinie Koła Gospodyń Wiejskich w Miąsem. Ich zespół „Kalinka” od wielu lat jest nagradzany na licznych imprezach okolicznościowych, takich jak święto Pieśni Ludowej, Dni Tłuszcza, festyny, itp.

Wiele braw zebrali dzieci, których program artystyczny wzbudził prawdziwy zachwyt. Wiersze, tańce oraz piosenki przygotowane zostały przez nauczycielki: A. Pergół, R. Wilgę-Pieńczyk, W. Kur i W. Sciborowską. To był piękny, niezapomniany dzień dla całej społeczności szkolnej.

WIZERUNEK PATRONKI

Zofia Solarzowa urodziła się w Odessie w 1902 r., zmarła w Warszawie 22 stycznia 1988

roku w wieku 86 lat. Jej przybrani rodzice Maria i Władysław Felkis-Symonowiczowie posiadali majątek w Miąsem. W domu tym bywali działacze i redaktorzy pism ludowych „Siewba”, a następnie „Zaranie”. Z. Solarzowa wrosła w tę mazowiecką wieś jak w rodziną. Zachowała ją w swej wdzięcznej pamięci. W „Pamiętniku” napisała: „Przez całe moje długie życie obrazy prawie trójwymiarowe wiecznie żywych sosen i kwitnących w Miąsem lubinów, pól falujących pszenicą, miodnych ziół na rozgrzanych słońcem miedzach Zalesia, malownicze, głęboko żłobione wąwozy – są jakąś tajemniczą siłą napędową wszelkich moich prac społecznych z ludźmi. Drogi okolone lipami zawsze przypominają będą mi Miąse i mazowiecką ziemię, ciszę popołudniową w czasie żniw, zapach zaoranej ziemi i lip kwitnących, głos skowronka i kukułki. To moja ziemia, moje pola...”

Od wczesnych lat, a zwłaszcza w czasie nauki w Seminarium Sandomierskim rozwijały i umacniały się Jej więzi ze środowiskiem chłopskim i entuzjazmem dla pracy społecznej, toteż nieprzypadkowo Jadwiga Dziubińska zaangażowała ją w 1922 r. jako nauczycielkę przedmiotów ogólnokształcących w Państwowej Szkole Rolniczej w Gołotczyźnie, gdzie pracowała do 1924 r., kiedy to obejmując obowiązki wykładowcy literatury oraz instruktorki zajęć artystycznych w nowo otwartym Wiejskim Uniwersytecie Ludowym w Szycach, spotkała swojego przyszłego męża Ignacego Solarza. Odtąd rozpoczął się dla Niej okres pracy społecznej, działań ku podniesieniu klasy chłopskiej. Miejscem Jej pracy do 1931 r. były Szyce, zaś w latach 1932–1939 – Wiejski Uniwersytet Orkanowy w Gaci k. Przeworska.

Tragicznych doświadczeń nie oszczędziła Jej okupacja hitlerowska. Jej mąż – Ignacy Solarz – zginął w 1940 r. Musiała ukrywać się wraz z dziećmi aż do końca okupacji. Mimo to działała w trójce oświatowej BCH oraz w Ludowym Związku Kobiet, prowadziła kursy sanitarki Zielonego Krzyża.

Zofia Solarz jest autorką hymnu Batalionów Chłopskich. Była piękną postacią człowieka i ofiarne, niestrudzonego działacza społecznego. Siała ziarna prawdy, dobroci, miłości i sprawiedliwości. Szła z ludźmi ku ludzom. Dobrze zasłużyła się Polsce i wsi polskiej. Przytuliła Ją mazowiecka ziemia, Jej ziemia.

ZARYS DZIEJÓW SZKOŁY

Z najstarszych tomów kroniki szkolnej dowiadujemy się, że tradycje oświatowe w Miąsem sięgają początków XX wieku. Już w 1910 r. w tutejszym folwarku, mimo carskich zakazów, prowadzone było nauczanie języka ojczystego, historii i kultury narodowej. Kilka lat później w roku 1915 wynajęto od Stanisława Groszka pomieszczenie przeznaczone na szkołę elementarną. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości mieszkańcy wsi zakupili od Stanisława Skoniecznego dom z placem, w którym uczyła dzieci Jadwiga Siechocka. W 1929 r. podniesiono stopień organizacyjny szkoły z 4 do 5 klas. Podczas działań wojennych drewniany budynek szkoły uległ całkowitemu zniszczeniu.

W 1945 r. szkołę przeniesiono do miejscowego folwarku, zaś dwa lata później otrzymała ona własny drewniany budynek-barak oraz 1/4 morgi gruntu zakupionego przez rodziców od Jana Gościckiego. Kierowniczką szkoły została Marylia Ptak. Od roku 1950 szkoła posiadała 6 oddziałów.

Przekazanie sztandaru

Fot. W. Czaj.

(C.d. na str. 8)

Nadanie imienia

Pracowały dwie nauczycielki. Stopniowo oddano do użytku trzecią, a następnie czwartą salę lekcyjną. Zdobyć materiałów budowlanych było wówczas niezwykle trudne. Bardzo pomógł w tym przewodniczący komitetu rodzicielskiego Jan Bereda. W roku 1953 w szkole było już 7 oddziałów, a budynek został obmurowany. Lata 60. To okres pomysły dla szkoły ze względu na wielki trud i zaangażowanie nauczycieli, m.in. pani Julianny Skoniecznej oraz pani Krystyny Skoniecznej.

W połowie lat 70. przyszły jednak trudne dni dla wiejskiej oświaty. W roku 1975 obniżono stopień organizacyjny naszej placówki. Klasy V-VIII odeszły do zbiorczej szkoły w Jasienicy. Jednakże, dzięki aktywności mieszkańców i pomocy organizacyjnej pana Bohdana Wnuka – ówczesnego dyrektora gminnego szkół udało się przywrócić właściwą rangę tutejszej placówki.

W 1984 r. dotychczasowa czteroletnia szkoła podstawowa została ponownie przekształcona w ośmioklasową. Oddano wówczas do użytku nowy dwukondygnacyjny budynek zbudowany wysiłkiem lokalnego społeczeństwa. Na wielki podziw zasługuje trud mieszkańców Miąsego, dzięki którym szybko i sprawnie, wbrew rozlicznym trudnościom, powstał ten gmach. W działaniach podjętych przez Społeczny Komitet Budowy Szkoły w Miąsem wyróżnili się m.in.: Tadeusz Mroczek, Barbara Skonieczna, Czesław Morka i Tadeusz Skonieczny. Niewątpliwie wkład w uwiecznienie sukcesu tego społecznego czynu był udziałem również wiele innych osób. Wielki jest także wymiar pomocy niesionej szkole w tamtych latach przez dyrektora Państwowego Ośrodka Maszynowego w Tłuszczu Wojciecha Szczerbickiego.

Z dniem przekazania nowego budynku szkoły do użytku, na stanowisko dyrektora powołana została pani Maria Suchocka. Nastąpiły kolejne lata pomyślnego rozwoju szkoły, budowy nowych sal lekcyjnych, domu nauczyciela. W roku 1990 oddano do użytku pomieszczenia dla kuchni. Jednak dopiero po kilku latach, w roku 1998 udało się w pełni rozwiązać problem lokalowy, dzięki wybudowaniu przestronnej sali gimnastycznej. W nowym skrzydle budynku szkolnego znalazło się przestronne pomieszczenie dla oddziału przedszkolnego z odrębnymi łazienkami i szatnią. Jest tu również nowoczesna pracownia komputerowa.

Duża sala sportowa służy nie tylko do prowadzenia zajęć sportowych, ale także do organizowania uroczystości szkolnych oraz imprez o charakterze okolicznościowym, wspomagających skromny budżet placówki (bale sylwestrowe i karnewalowe, dyskoteki, wesela). Obok sali gimnastycznej zagospodarowano pomieszczenia na sprzęt sportowy i bibliotekę szkolną.

Budynek szkolny usytuowany jest przy dość ruchliwej ulicy, co wzmacnia troskę o bezpieczeństwo uczniów. Zamontowano, w związku z tym, dwie bramy wjazdowe i barierkę odgradzącą furtkę wejściową od pasa drogowego.

Do roku 2000 młodzież kształciła się w systemie ośmioklasowym. Reforma systemu oświaty spowodowała, że od 2001 r. szkoła nasza obejmowała sześć klas i oddział przedszkolny. Od trzech lat, wraz z utworzeniem Zespołu Szkół w Miąsem 1 września 2003 r., funkcjonuje tu szkoła podstawowa i gimnazjum.

Dyrektor Maria Suchocka stale dąży do modernizacji placówki oraz zacieśnienia współpracy z rodzicami. Nauczyciele, rodzice i uczniowie pragną, by szkoła spełniała wszelkie standardy nowoczesności. Operatywność dyrekcji, jak też członków Rady Szkoły i Rady Rodziców ułatwia pozyskiwanie niezbędnych środków finansowych służących realizacji tych śmiarych i ambitnych zamierzeń. Bardzo istotną w tym świetle wydaje się bardzo dobra, twórcza współpraca z gminnymi władzami samorządowymi: Burmistrzem Tłuszcza Janem Krzysztofem Białkiem, jak też z radnym reprezentującym lokalny obwód wyborczy – Miroslawem Sobczakiem oraz proboszczem tutejszej parafii ks. Grzegorzem Kucharskim.

KRZYSZTOF NOWAK

Ślubowanie

Najmłodsi uczniowie

Zaproszeni goście

W. Czaj.